

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23CoPr/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815203189
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8815203189.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobkyne: D. N. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. E. X zastúpená JUDr. Milošom Kaščákom, advokátom, AK Kalinčiakova 10, Vranov n/T, IČO: 355 110 28 proti žalovanému: A. U. E., U. E. č. XXX, M.: XX XXX XXX zast. JUDr. Mgr. Radimom Komkom, advokátom, AK Hlavná č. 27, Prešov, IČO: 41 343 859 o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 11Cpr/5/2015-83 zo dňa 31.07.2017 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o určení neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru.

Zrušuje rozsudok vo výroku o určení, že pracovný pomer žalobkyne u žalovaného aj naďalej trvá.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pričom o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané žalobkyni listom žalovaného zo dňa XX.XX.XXXX je neplatné a pracovný pomer žalobkyne u žalovaného naďalej trvá. Rozhodol, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v pomere 100 %. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobkyňa sa žalobou zo dňa XX.XX.XXXX domáhala určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru. Súd uviedol, že v konaní nebolo preukázané, že žalobkyňa sa dopustila tak závažného porušenia pracovnej disciplíny v takom rozsahu, aby mohol byť použitý § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, pretože v danom prípade sa nemôže jednať o závažné porušenie pracovnej disciplíny. Konanie definované v okamžitom skončení pracovného pomeru ako dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru, teda to, že žalobkyňa neinformovala nového starostu o tom, že svojvoľne vydala bývalému starostovi I. Y. originály dokladov zápisnice a uznesenia tvoriace obsah archívu obecného úradu obec, nebolo v konaní preukázané. Bývalý starosta vyvrátil to, že mu žalobkyňa vydala dokumenty z obecného archívu. Potvrdil, že do týchto dokumentov nahliadal, robil tak počas svojho volebného obdobia z vlastnej iniciatívy. Vypočutí svedkovia len potvrdili to, že o tom počuli, fyzicky ani jeden zo svedkov nič osobne také nevidel. Žiadnym spôsobom sa nepotvrdilo to, aby žalobkyňa v decembri XXXX vydala bývalému starostovi akékoľvek dokumenty z obecného archívu. Otáznym a nepreukázaným je aj to, že by žalobkyňa mala na starosti archív. Táto skutočnosť nevyplýva z pracovnej zmluvy, ani zo žiadneho iného dojednania, ani zo Zákonníka práce. Preto v tomto smere sa nemôže jednať o porušenie nijakej jej povinnosti. Súd ďalej poukázal na to, že odovzdanie zápisníc a uznesení z obecného zastupiteľstva nemôže napĺňať znaky hrubého porušenia pracovnej disciplíny, pretože v súčasnej dobe sú všetky zápisnice aj uznesenia, ktoré údajne mala žalobkyňa od bývalého starostu doniesť späť na úrad, sú zverejnené na internetovej stránke obce. Na to, aby bolo preukázané

hrubé porušenie pracovnej disciplíny je potrebné, aby išlo o konanie zavinené, dosahujúce určitý stupeň intenzity. Žalobkyňa s okamžitým skončením pracovného pomeru nesúhlasila, oznámila to žalovanému a v zákonných lehotách svoj nárok uplatnila aj na súde, a preto súd žalobe vyhovel. Žalobkyňa listom z XX.XX.XXXX oznámila žalovanému, že trvá na pracovnom pomere, žiadala žalovaného o pridelenie práce podľa pracovnej zmluvy.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Uviedol, že rozsudok je neurčitý, nevykonateľný a nemá oporu v zákone. Uviedol, že pri hodnotení dôkazov súd vychádzal len zo svedeckej výpovede bývalého starostu, ktorý vyvrátil, že mu žalobkyňa vydala dokumenty, ktoré boli dôvodom na okamžité skončenie pracovného pomeru. Nemožno sa stotožniť s názorom súdu v bode 40 na str. 13 rozsudku, kde súd hodnotí čo mal a čo nemal robiť súčasný starosta, nakoľko takéto úvahy neprináležia súdu a nemôžu byť na ťarchu žalovaného. Dôkazy, ktoré boli vykonané zo strany žalovaného, sú vyhodnotené ako nedôveryhodné. Súd sa náležitým spôsobom nevysporiadal so svedeckou výpoveďou audítorky, ktorú možno považovať za rozhodnú a dôveryhodnú. Súd nesprávne posúdil okamžité skončenie pracovného pomeru, pretože z chovania žalobkyne išlo o výkon práce pre seba a iné osoby počas pracovnej doby, a to aj o výkon činnosti žalobkyne konkurenčného charakteru bez súhlasu žalovaného. Medzi povinnosťami zamestnanca patrí aj negatívne vymedzená povinnosť nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa počas pracovnej doby dokumenty doniesla na obecný úrad. Počas pracovnej doby bola mimo svojho pracoviska, teda bola u bývalého starostu. Poukázal ďalej na to, že žalobkyňa spresnila svoj návrh až na pojednávaní dňa XX.XX.XXXX, súd mal teda prihliadať na to, že žalobkyňa až po uplynutí zákonnej prekluzívnej lehoty na domáhanie sa neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru upravila svoju žalobu. Pôvodný žalobný návrh nespĺňal náležitosti, bol nezrozumiteľný, neurčitý a nejasný. Súd s rozhodnutím rozhodol ultra petitem, keď rozhodol, že pracovný pomer žalobkyne naďalej trvá.

3. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyňa uviedla, že rozsudok považuje za vecne správny, odvolacie dôvody nie sú dané. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je čiastočne vo výroku vecne správne a odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, čo sa týka určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, odvolací súd súhlasí so závermi súdu prvej inštancie aj s jeho právnym hodnotením veci. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa v zákonnej lehote podala na súd žalobu o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru. Aj keď táto žaloba nemala úplný petit, ktorý až následne žalobkyňa doplnila, zo žaloby bolo nepochybné, že sa domáha neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, ktoré bolo vykonané listom zo dňa XX.XX.XXXX. Podľa názoru odvolacieho súdu pre dodržanie prekluzívnej lehoty stanovenej v zákonníku práce postačilo aj takéto uplatnenie práva na súde. Aj podľa judikatúry NS SR (5 Cdo 254/2009 zo dňa 28.9.2010) uplatniť nárok na súde neznamená sformulovať taký petit žaloby, aby ho súd rozhodujúci v tejto veci mohol prevziať do výroku rozsudku. Podstatný je obsah žaloby. V danom prípade nepochybné obsahom podanej žaloby je domáhanie sa neplatnosti skončenia pracovného pomeru, ktoré sa udialo listom žalovaného zo dňa XX.XX.XXXX. Odvolací súd tiež súhlasí so záverom, že podľa textu okamžitého skončenia pracovného pomeru dôvodom na okamžité skončenie bola skutočnosť, že žalobkyňa neinformovala nového starostu o tom, že svojvoľne vydala bývalému starostovi originály dokladov, zápisníc a uznesení, tvoriacich obsah archívu obecného úradu práce. V konaní nebolo preukázané, že k takémuto skutku vôbec došlo, všetci vypočutí svedkovia vypovedali o tom, že žalobkyňa tieto dokumenty od bývalého starostu priniesla, nikto však nesvedčil o tom, že mu ich aj predtým odovzdala. Samotný bývalý starosta túto skutočnosť poprel. Je pritom reálna aj tá možnosť, že bývalý starosta tieto doklady mal k dispozícii z iného dôvodu, od inej osoby. Tiež nebolo preukázané, že bolo povinnosťou žalobkyne udržiavať archív obecného úradu a že teda v súvislosti s takýmto tvrdeným skutkom by porušila nejaké svoje povinnosti vyplývajúce z pracovného pomeru. Aj audítorka, na výpoveď ktorej sa žalovaný v odvolaní odvoláva, nepotvrdila, že má vedomosť o tom, že žalobkyňa tieto doklady bývalému starostovi poskytla. Len uviedla, že svedkyňa tieto doklady od starostu priniesla v súvislosti s vykonávaným auditom. Z uvedených dôvodov odvolací súd teda rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o určení neplatnosti okamžitého skončenia pomeru ako vecne správne potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. Vo vzťahu k výroku o určení, že pracovný pomer žalobkyne naďalej trvá, je odôvodnené odvolanie žalovaného, že žalobkyňa sa tohto výroku nedomáhala. Súd teda v tejto časti rozhodol ultra petitum, a preto odvolací súd rozhodnutie v tejto časti zrušil postupom podľa § 389 ods. 1 písm. a), teda ako rozhodnutie vydané v rozpore s procesnými predpismi - bez návrhu účastníka konania. Keďže návrh na takéto rozhodnutie ani nebol podaný, nie je potrebné v tejto časti v konaní ďalej pokračovať.

6. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa v plnom rozsahu, má teda voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

7. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.